

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 14014

гр. София, 09.04.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
закрито заседание на 09.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

като разглежда дело номер **4274** по описа за **2026** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 172, ал. 6 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на М. Л. К., ЕГН [ЕГН], чрез адв. М. Ш. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПAM/ № GRAM- 1705813/31.03.2026г, издадена от командир на отделение към РУ- И., ОДМВР-С., с която ѝ е наложена ПAM по чл. 171, т. 1, б. „з“ гг от ЗДвП – временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца.

С жалбата е направено и искане за спиране на предварителното изпълнение на оспорената заповед.

Съдът, след като се запозна с доказателствата, представени с жалбата и административната преписка намира от фактическа и правна страна следното:

Жалбоподателят е оспорил заповедта за налагане на ПAM, поради което на основание чл. 166, ал. 2 от АПК искането е допустимо. Разгледано по същество е неоснователно.

Съгласно чл. 172, ал. 6 от ЗДвП подадената жалба не спира изпълнението на приложената административна мярка. Нормата на чл. 166, ал. 4 АПК предвижда възможност допуснатото предварително изпълнение на административен акт, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, да бъде спряно от съда по искане на оспорващия при условията на ал. 2, т.е. когато то би му причинило значителна или трудно поправима вреда.

Административният орган е отнел СУМПС на водача, тъй като полицейският орган е установил, че управляваният от него автомобил е със служебно прекратена регистрацията на 19.03.2026 г. на основание чл. 143, ал. 15 ЗДвП.

Съгласно разпоредбата на чл. 143, ал. 15 от ЗДвП служебно, с отбелязване в Националния регистър на пътните превозни средства, се прекратява регистрацията на регистрирано пътно превозно средство на собственик, който в двумесечен срок от придобиването не изпълни задължението си да регистрира превозното средство или в случаите, когато собственикът е починал и в шестмесечен срок от настъпване на това обстоятелство не е заявена промяна в

данните за собственика. Съгласно чл. 171, т.1, б. з, гг) за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, извън случаите по букви "а" - "ж", който при управление на моторно превозно средство е извършил нарушение по този закон, за което е предвидено налагане на наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство - до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 6 месеца - за нарушенията по чл. 175, ал. 3 ЗДвП. Искането за спиране по чл. 166, ал. 2 от АПК на актове по чл. 172, ал. 1 от ЗДвП зависи от преценката дали незабавното изпълнение на ПАМ може да причини значителна или трудно поправима вреда на адресата, която да бъде противопоставена на презумираните предпоставки по чл. 60, ал. 1 от АПК.

Целта на допуснатата от законодателя възможност да бъде спряно изпълнението на обжалваната пред съда заповед е да се даде временна защита на твърдението на оспорващия, че актът ще му причини значителна или трудно поправима вреда.

Законовата презумпция за високата обществена значимост на защитените обществени отношения, а именно безопасността на движението по пътищата и преустановяването на административни нарушения, които застрашават живота и здравето на хората, е основание за допускане на предварително изпълнение на този вид принудителни мерки по силата на закона. Предпоставка за постановяване на неговото спиране е наличието на друг противопоставим интерес, който по степен на важност е от категорията на посочените. В тежест на оспорващия е да установи наличието на обстоятелства, при които спирането на изпълнението на оспорената заповед е основателно. С депозираното искане не са представени никакви доказателства, от които да може да се направи извод, че са налице основания за спиране на предварителното изпълнение на издадената ЗППАМ.

Твърденията в искането за настъпването на вреди за срока на наложената ПАМ се конкретизират невъзможността на жалбоподателката да се грижи пълноценно за непълнолетното си дете, с оглед необходимостта детето да бъде откарвано до училище, на курсове или до медицинско заведение, както и използването на свидетелство за управление на МПС ежедневно за работа и във връзка с качеството ѝ на управител на „ЛИНКС ТРЕЙД“ ЕООД. От твърдението ѝ, без да са приложени никакви доказателства, не се установява, в служебните ѝ задължения да възлиза и управление на МПС, следователно твърдението ѝ че използва СУМПС ежедневно за работа и че управлява фирмен автомобил, не е доказано. Освен това, недоказано е и твърдението ѝ, че се налага ежедневно да вози с автомобил детето си до училище или на курсове. По делото няма представени доказателства нито за училището на детето, нито за посещаваните курсове, за да прецени съда отдалечеността на училището или мястото за провеждане на курсовете от дома на жалбоподателката респ. възможността ѝ да ползва градски транспорт.

Изложеното без представени доказателства в тази връзка, не води до извод, че са налице предпоставките по чл. 166, ал. 2 от АПК, във връзка с чл. 60 от АПК за спиране предварителното изпълнение на ЗППАМ.

Искането е не мотивирано, без приложени доказателства за твърденията на жалбоподателя, включително и в него не се твърди вероятното настъпване на значителни или трудно поправими вреди за жалбоподателя.

По изложените съображения съдът намира искането за неоснователно.

С оглед на изложеното, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на М. Л. К., ЕГН [ЕГН], чрез адв. М. Ш. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № GRAM- 1705813/31.03.2026г, издадена от командир на отделение към РУ- И., ОДМВР-С., с която ѝ е наложена ПАМ по чл. 171, т. 1, б. „з“ гг от ЗДвП – временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба в 7-дневен срок от съобщаването му, чрез Административен съд София-град до Върховния административен съд на Република България.

Съдия: